

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

← Szerkesztőség és kladóhivatal →
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIZIKAI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

kladóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletében.

Felolón szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábon garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábon garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésné
kedvesmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Éljen Jakabffy!

Ma végre lezajlott a szász-hermáni választókerületben az országgyűlési képviselő választása és pedig a mint azt a jelekből előre látni lehetett: *Jakabffy Imre államtitkár győzelmével.*

Obert Ferencz 80, Jakabffy Imre 345 szavazatot kapott; többsége tehát 265. A Jakabffy Imre 345 szavazatában 204 szász és 141 magyar; 265 többségében 124 szász és 141 magyar szavazat van, miután a magyar választók mind Jakabffy Imrere szavaztak.

Örömmel tölt el bennünket ez az eredmény első sorban azért, mivel Jakabffy Imrében olyan tekintélyes és olyan nagy tehetségű s tapintatos fellépésű kitűnő férfiút sikerült megnyernie vármegyénk egyik választókerületének, hogy joggal hiszünk miszerint úgy a szászok mint a magyarok tapasztalat által később megállapítandó ítélete szerint gróf Bethlen András minden tekintetben méltó utódjának fog bizonyulni és — a mire különösen számítunk — nagyban előfogja mozdítani vissza állítását annak a szép békés viszonynak, mely a szászok és a magyarok közt ezen vármegyében a mult év végéig fennállott, de a mult év végén közbe jött események által oly sajnálatra méltóan megzavartatott.

De örvendünk a Jakabffy Imre győzelmének azért is, mert ez egyszer mind a tisztesség és a becsület győzelme.

Mesélhetnek nekünk a mitakarnak. Rosszhiszemű állítás az, hogy a szászok a magyar képviselő megválasztásával, a váltságos földek árának birói felszofoltatása által a hét-falusiak megrövidítését célozták. Mi megvagyunk győződve, hogy a mérsékelt szászok az ő politikai tisztességüket akarták sértetlenül fenntartani a paktum becsületes betartása által. És ez nekik fényesen sikerült is és a szászhermáni választás egy újabb bizonyítéka a szászokkal érint-

kező politikusok által eddig is jól ismert azon igazságnak, hogy a szászok a politikában *teljesen* megbízható elemek.

De bizonyítéka ez a választás a Brassói Magyarság Intéző Bizottságának tapintatáról is. Mi lett volna, ha ez a bizottság nem Jakabffy J. mellett foglal állást? Még akkor is ha az összes szavazatokat sikerül össze tartani, a mi pedig nem képzelhető, Jakabffy J. 204 Obert F. 80 a másik magyar jelölt, bárki lett volna is, 141 szavazatot kap és az „Intéző Bizottság” bukás elé vezeti párthi-veit s azt idézi elő, hogy a *szászok* választanak magyar képviselőt a magyaroknak a magyarok akarata ellen.

Hála Istennek a magyar józan-ság és politikai belátás elhárított minden kellemetlenséget és egyesítette *tisztességes* szerepre a magyart.

És ezért teljesen zavartalan a mi örömünk és szívünk őszinte mege-légedésével kiáltjuk:

Éljen Jakabffy Imre,
a szászhermáni kerület képviselője!

A király gyásza.

Brassó szept. 22.

Azt a mélységes mély gyászt, mely a magyar nemzetnek minden hű fiát el-tölti, csak egyetlen egy fájdalom mul-hatja fölül, azé a fölkont koronás főé, a kinek oldaláról a rettenetesen sujtó végzet nemcsak a királyi nőt, hanem a legodaadóbb feleséget, legszeretőbb anyát elsodorta.

Micsoda fájdalmat tudunk elkép-zelni, ehhez foghatót?!

Az uralkodásnak egész bölcsesége, a hitnek egész áhitatossága és az em-beri türelemnek roppant mértéke kellett ahhoz, hogy ne veszítse el a felsé-ges gyászoló lelkének egyensúlyát s a fájdalom fölött is uralkodni tudjon ki-rályi akaraterővel.

És láttuk az aggastyán uralkodót ezen a rettenetes héten a legnagyobb királyi erények olyan teljességében, a

milyen el sem képzelhettünk emberről a ki meg tudta őrizni a kétségbeesés percében a felségnek olyan nagy és magasztos példáját, hogy maga is mil-liók vigasztalására szorulván, szerető atyai szókkal vigasztalta gyermekeit, a kiken erőt vett a patakzó könyek árja.

Nem hisszük, hogy a király em-berfeletti ember!

Nem hisszük, hogy neki nem vol-tak könyei s hogy hangos zokogással nem könnyített lázongó lelkén s szívé-nek túlradó fájdalomán.

Nem, ezt nem hisszük! De nem látta őt senki sirni, a mikor népe előtt megjelent, s nem látta senki, hogy pél-dát adott volna másoknak a kétség-beesésre.

Pedig, ha volt ok erre, — a mint hogy volt, — neki volt százszoros oka. A csapások hosszú sorában ez volt ta-lán a legsúlyosabb, mert nemcsak a ki-rályt sujtotta, hanem az embert is, a kinek lelke jobb tele halt el a felséges asszony szomorú halálával.

•Nem tudta senki, hogy mi hogy szerettük egymást.• Ezt mondta a ki-rály s ebben az egyszerű mondásban a legszebb, legelragadóbb királyi regé-nyek egyike rejlik, olyan regény, a mi-lyen ritkítja párját a világhistóriában.

Királyi házasságot nem kötnek szerelemből.

Először a diplomaták, aztán az államfők, harmadsorban a rokonok szól-nak bele a dologba, s csak legvégül kérdezik meg az érdekelt királyi ifjut.

Igy volt ez Ferencz Józseffel is. Európa egyik hatalmas uralkodója volt már, mikor azt tanácsolták neki, hogy a dinasztia, a trón és népei érdekében meg kell nősnie . . . És a szomorú király elszánta magát a házasságra. Eléje vezették a kiszemelt hercegnőt, ki szép volt, fenséges volt, s valóban királyné-nak való volt.

De a király csak szomorú maradt. Elmenekült a nagy parkba, leült a lu-gasba s ott szomorkodott naphosszat. Egyszer csak ezüstös kaczagás, édes gyermekhangok ütik meg a fülét s lát egy isteni jelenést, rövid rózsaszín ru-

hás, hosszú fekete haju leányalakot, a ki gondatlanul, pajzánul dalol és tépeti a legszebb virágokat.

A királynak megdobbant a szive! Utána sietett a kis csapongónak egész a kastélyig s ott megkérdezte, hogy ki ez a szép leány, a ki olyan bűbajos érzélemmel töltötte el szívét, lelkét.

Az a szép leány Erzsébet hercegnő! . . . mondták.

Es abból a szép leányból lett Erzsébet királyné, a mi drága Nagyszonyunk, a kit a boldog király valósággal regényes módon ismert meg, s a diplomaták számítását egy vonással áthuzva, — haza hozta őt magának és nekünk a kiszemelt hercegnő helyett.

Ez a regény csaknem ötven évig tartott s az utolsó években nem volt kevésbé poétikus, mint a kezdetén. Senki sem tudta, hogy szerették ők egymást . . .

Es ezt a királyi idillt semmisítette meg a végzet egy emberi vadállat képében.

Jó Magyarország! Te fel tudod fogni a király gyászát, te osztozol fájdalmában, s ha tudnád, megfosztanád töviseitől a vesszőt, a mivel a végzet sújtja az uralkodót.

A rettenetes csapások közt a hű Magyarország rendületlenül áll a királyi felséd oldalán s mindennapi imájába beleszővi az ő nevét, hogy a magyarok istene adjon neki elég erőt még ehhez a súlyos megpróbáltatáshoz is.

Hisszük, hogy könyörületes lesz a mi istenünk, mert nekünk is szükségünk van királyunk alkotmányos bölcseségére.

A kiegyezés. *)

Brassó, szept. 22.

(Dsk.) A nagy sirató után reszkető kezeinket a ránk váró óriási kötelesség tudásának kell megerősítenie s szilárd erővel megint a munkára kell vetnünk azokat.

Az országgyűlés még a jövő hét folyamán belekezd a kiegyezés nagy műveinek legalább az előkészítésébe, s vele egyidejűleg az osztrák parlament is, hihetőleg, miután az alakulás formáinak átessett.

E pillanatban valóban nem tudjuk az esélyeket mérlegelni, melyeknek a kiegyezés sorsa ki van téve, nem vagyunk képesek megjósolni annak jövő alakulásait. Hogy a népek millióit megremegtető gyász, az ebből fakadó kegyeletteljes kimélet a kiegyezés törhetlen védője iránt s a kesergésben kijózanult fölfogások együttevén micsoda fordulatokat fognak előidézni a politikai viszonyokban, azt annál kevésbé tudjuk kihámozni a közel jövő ködéből, mert az országos gyász annyira absorbeált minden közéleti jelenséget, hogy a különböző fölfogások teljességgel nem is adtak hirt magukról.

*) Tegnap e tárgyról közölt cikkünkhez közöljük rendes munkatársunk véleményét.

Az országos pártok beléletéről most kevesebbet tudunk, mint valaha, s a mit tudunk is, az sokkal távolabb fekvő reményt nyújt arra, hogy a mi Nagyszonyunk halála akkora, mélységes gyászba borította volna őket, hogy a tömegek által is szított nagy gabajodásban elhallgattassák a békebonítás lármáját. Bár csalódnánk ebben a föltevésünkben, mert az volna a legszebb manifestációja a vigasztalásnak!

A mi pártjaink beléletét, tagjainak érületét azonban már ismerni véljük s aligha tévedünk, ha föltételezzük, hogy az országos gyász hatása alatt a fölfogások között fönnálló ellentétek közelebb simulnak egymáshoz s annyira megfogják tisztelni a politikai ellenfeleket a poraiban is áldott nagy királynő emlékét, ki szívével nagyobb alkotásokat teremtett, mint a kiegyezés, hogy tisztán elvi magaslapon álló s a meggyőződés fegyvereivel harczoló álláspontot fognak elfoglalni az eljövendő küzdelemben s nem fogják onnan tulról az obstrukció zászlaját lengetni, melyre a gyászfátyol sehogy sem illenék.

Távol vagyunk attól, hogy a nagy nemzeti szerencsétlenséget pártpolitikai célzatok szolgálatában ki akarnók aknázni, mert gyászunk sokkal nagyobb, semhogy másra gondolnánk önző érdekből, de annyi bizonyos, hogy nem csupán a nagy halott emlékét tiszteljük meg a lehető békés parlamenti tárgyalásokkal, hanem a párjavesztett királynak is vigaszt nyújtunk, üresen maradt páros trónszékébe, elköltözött hitese helyett az ország békéjét ültetvén be.

Mi azonban bizunk pártjaink feltétlen loyálisában ezen a téren is, a hol az érzelmek a hangadók.

A másik téren, az értelem terén aztán biztos a győzelem. Elismerjük létjogosultságát főként annak az irányzatnak, mely a personál-unió felé való törekvésben minden kapcsokat megszüntetni igyekszik, melyek a monarchiát mostani álláspontjában összefűzik. Elismerjük idealiter, a minthogy jelenlegi helyzetünkben országunk anyagi érdekeinek veszélyeztetése nélkül ez a fölfogás a hangzatos szavak burkában bujkáló chimaera. Létjogosultságát azonban nem ismerjük el annak az álláspontnak, mely velünk egy alapon állva, ez alap megingatására pusztán ellenzéki viselkedéssel mindent elkövet s még a calumniare audacter elveitől sem riad vissza.

Kezeinkben az ellenmondást nem tűrő statisztikával, lefolyt 30 esztendő történetével, s a törvénnyel, melynek bölcs alkotói egy teljesen bevált rendszernek alapjait rakták meg: roppant könnyűséggel czáfolhatjuk meg mindazokat az u. n. ellenérveket, melyek gazdasági helyzetünk elárulásáról, értartalmának kizsákmányolásáról zengenek buszólamokat.

Ellenkezöleg, mindezen fönnnebb említett erősségeink komolyan figyelmeztetnek, hogy ne dobjuk közprédára mindazon jogosan szerzett közkinccseket, melyek alapján államháztartásunk féltve őrzött egyensúlyát fölépítettük s gazdasági konsolidáltságunk érdekében bizton tovább működhetünk.

Ezerszer és meg egynehányszor elmondottuk e helyen, hogy hazánk agrikultur állam, s mint ilyen még nem bontakoztak ki benne egész hatékony erejükben az iparfejlesztés összes tényezői, és a vámszövetség fölbontásával, illetőleg a külön vámterülettel épen annak folytán akkora rázkodtatásnak tennénk ki a földmívelési és ipari érdekeket, melynek valójában a legvégzetesebb következményei lennének.

Ez ugrás volna a sötétbe, melynek homályában ott leselkednek a legnagyobb megpróbáltatások s talán maga az állami tönk.

Egy esetleges vámháboru, mely nyers-terményeinket a legmagasabb védvámokkal zárna el a világpiacztól, soha ki nem repárlható léket ütne állami életünk hajóján. Azt aztán kimentő beszédekkel betömni nem lehet.

Vivja meg hát a szelid harczot a közjogi ellenzék a kormány és a szabadelvű párt érvei ellen, ha csak a zászló becsületeért, de ne kívánja annak győzelmét, mert az az ország jóllétének szemfödője lesz!

Elég volt már a magyarnak a megpróbáltatásból.

Képviselőválasztás.

(Telefontudósítás.)

Brassó, szept. 22.

Nagy érdeklődés mellett kezdődött meg ma Szász-Hermányban az országgyűlési képviselő választása. Már reggel 6 órakor kezdett gyülekezni a közönség, jölehet a választás kezdete csak reggel 8 órára volt kiülvé. Az első fecske, a mely felbukkant a láthatáron már reggel 6 órakor, az Zeidner H. brassói könyvkereskedő volt, a zöld pártnak ismert tanitikus tagja. Kiment jó korán hogy még egy utolsó kísérletet tegyen a korteskedéssel Obert Ferencz részére. Utána jöttek még sokan a zöldek táborából Brassóból mintegy 8 kocsival.

Reggel 7 órakor érkeztek meg a hétfalusi magyar választók nemzeti színű zászlókkal lelkesült hangulatban.

Pontban 8 órakor Schnell Károly brassói kir. közjegyző, a választás elnöke megnyitotta a választási eljárást a község házában tanácskozó termében. Ekkor Tuntsch Mihály szász-hermányi földmives benyújtotta a maga és 26 társa által aláírt írásbeli nyilatkozatát, a mely Obert Ferenczet ajánlotta képviselőjelöltnek; utána Horváth Péter szász-hermányi községi jegyző nyújtotta be a maga és 10 társa által aláírt ajánlatát, a mely Jakabffy Imre államtitkárt jelölte.

Miután az elnök a törvényes félórás határidőre a választási eljárást felfüggesztette és ezen idő alatt több ajánlat nem érkezett az eljárás pontban kilencz órakor megkezdődött.

Bizalmi férfiak voltak: Jakabffy Imre részéről: Wagner Péter szász-hermányi községi bíró és Veres Mihály hosszufalusi kir. járásbírói irnok; Obert Ferencz részéről: Stamm Márton és Binder János szász-hermányi tanítók. Jegyzők: Matis Bálint zajzoni és Goldschmidt Márton szentpéter községi jegyzők.

A szavazást a szász-hermányiak kezdték meg és utánok következtek a szentpéteriek.

Először szavaztak az Obert párti azután a Jakabffy párti választók.

Délelőtt 10 órakor, midőn már lesavazott ugy Szász-Hermány, mint Szentpéter az eredmény a következő volt: Obert Ferencz kapott 54 Jakabffy Imre 105 szavazatot.

Ekkor kezdték meg a prázsmáriak. Midőn a prázsmáriak lesavaztak akkor az arány a két jelölt szavazatai között a következő volt:

Jakabffy J. kapott 199, Obert 77 szavazatot. Ezután szavaztak a hétfalusiak. Befejeztetett a szavazás 11 óra 40 perczkor,

a mikor is volt Jakabffy Imrének 334. Obertnek 77 szavazata. Most kitűzte az elnök a zárórát.

Háromnegyed volt egy órára, a mikor az elnök a szavazást bezárta és kihirdette a következő eredményt:

Leszavazott 425 választó. Ezek közül Jakabffy Imre államtitkára szavazott 345 Obert Ferenczre 80. És e szerint Jakabffy Imre, a szabadelvű párt jelöltje, 265 szótöbbséggel, a szászhermányi választókerület képviselőjévé megválasztott.

Oriási «hoch» és «éljen» kiáltásokkal fogadták az elnök ezen kijelentését a magyarok és mérsékelt szászok; «ellenben a »zöld«-ek kétségbeesetten távoztak a választás színhelyéről.

D. u. 1 órakor fényes közebed volt a községi vendéglőben, a hol számos lelkes felköszöntőt mondtak.

A szavazatok a következőképen osztottak meg: A beadott 425 szavazat közül kapott:

Obert Ferencz Hermányból 53 Szentpéterről 3 Prázmárról 23 Tatrangból 1 (Ez Dietrich nevű szász sütőmester) összesen 80.

Jakabffy Imre Hermányból 40 Szentpéterről 70 Prázmárról 94 összesen 204 szász szavazat;

Bácsfaluból 14 Türkösből 23 Csernátaluból 24 Hosszufaluból 31 Tatrangról 23 Zajzonból 9 Pürkereczről 17 összesen 141 magyar szavazat. Főösszeg 345.

A mint halljuk a mandátumot küldött-ség fogja Jakabffy I. államtitkárnak át-nyújtani.

HIREK.

Brassó, szept. 22.

— **A brassóiak gyásza.** Brassóban még mindig nyoma van a mélységes nemzeti gyásznak. Számos házon még ma is ott lengnek a fekete lobogók s még több iskolai gyászünnepély is hátra van, köztük az állami főreáliskoláé, mely e hó 26-án lesz. Itt említjük meg, hogy a helybeli magyar kaszinó a temetés alkalmával szintén koszorút helyezett a királyné koporsójára.

— **Gyászistentisztelet.** A brassói gör. kel. egyházközség, mint velünk közlik, e hó 24-én délelőtt tíz órakor a Szent-Miklós templomban gyászistentiszteletet tart Erzsébet királyné halála alkalmából.

— **Kinevezés.** A ugusztin Imre helybeli róm. kath. főelemi iskolai tanítót, gróf Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök, a csik-somlyói katolikus tanítóképzőhöz kinevezte tanárnak.

— **Iroda áthelyezés.** A tanító- és mind azok érdekében — kik a tanfelügyelő-séggel gyakoribb érintkezésben állanak — szükségesnek tartjuk közölni, hogy a tanfelügyelőség irodája a mai napon Szt. Janos utca 25. sz. a. levő épület (régibb áll. el. leányiskola) első emeleti helyiségébe költözött.

— **A budapesti m. kir. állami felső (építő) ipariskola** (VII. ker. Damjanich-utca 28/b) megnyitása f. hó 26-án hétfőn reggel 8 órakor lesz. Ugyanakkor megkezdődik a tanítás is. Az intézet igazgatósága felhívja a rendes szakosztályba beírt tanulókat, hogy ekkorra jelenjenek meg s a kik tandíjmentességre igényt tartanak, szegénységi bizo-

nyítvánnyal és családi értesítővel ellátott folyamodásaikat nyujtsák be.

— **A katonatisztek fizetése-melése.** Bécsből jelentik, hogy az osztrák hivatalnokok fizetésének rendezéséről szóló törvény szentesítése következtében legközelebb napirendre kerül a katonatisztek fizetésének az ügye is. Az erre vonatkozó törvényjavaslat már másfél év óta ki van dolgozva, de a tavalyi delegációk elé nem terjesztették pénzügyi okokból s különösen azért, mert a közös hadsereg tisztikarának fizetése-melésével egyidejűleg kellett volna szabályozni az osztrák és a magyar honvédség tisztikarának és a magyarországi állami hivatalnokoknak a fizetését is. Késleltette a legapróbb részletekig kidolgozott tervnek a delegációk elé való terjesztését az is, hogy a közös hadügyminisztérium a legutolsó delegációktól amugy is tetemes rendkívüli hitelt kért. Most azonban már semmi sem hátráltatja a kérdés megoldását s e tekintetben a közös hadügyminiszter megállapodásra is jutott az osztrák és a magyar honvédelmi miniszterrel a honvédségek tisztikarának fizetése-melése tárgyában.

— **Népkönyvtárak létesítése.** A tödmivelésügyi miniszter meg kívánja vetni a népkönyvtárak alapját, melyeknek az a rendeltetésük, hogy folyton ébren tartsák a kiskisgazdák érdeklődését a gazdasági ismeretek s újabb vívmányok iránt, melyekről a téli előadásokon hallottak. A könyvek díj nélkül kölcsönöztetnének ki s így a kiskisgazdák folyton kéznél találják a forrást, melyből újabb ismereteket merithetnek. A könyvtárak évről-évre szaporíttatnának az állam költségén, a minisztérium kiadványaiból s esetleg magán adakozásból is.

— **Panoráma-festők.** Mennyi gunyolódáson, előítéleten kellett győzedelmeskedni, hogy előkelő művészek, hírneves képművészek panoráma-festésre szánják rá magukat. Mily nagy szorgalomra, mennyi tudásra és körültekintésre volt szükség, hogy vállalkozásuk szégyent ne ejtsen az ecsetjükön, szorgos munkájuknak mily nagy sikert kellett aratnia, hogy jó híreket megnöveszsze. — Számolniok kellett a látogatók nagyon is vegyes izlésével, képükkel közvetlen hatást kell gyakorolniok az egyszerű munkásra és a műértőre. Vonzó erővel kell birnia művüknek a nagy tömegre. Az óriási vásznat élő elevenné kellett tenni, hogy minden alakja kidomborobjék és hű legyen, minden mozdulat reális, a fű-fa olyan, hogy a képhez ragasztott csala föld természetes bozótja, fája összeolvadjon a festék színével. Mozgalmas, epizódokkal tarkított legyen a vásznuk, ha azt akarják, hogy a néző figyelmét hosszan lekösse, érdeklődését mindvégig ébren tartsa. Azt higgyem, hogy a szabad ég tiszta kékje ragyog rám, — ha csataképet látok előttem száguldjanak a rendek, sorok, seregek, a harc az én szemem előtt folyjon és ugyanazt az érzést lopja belém a művész, a minő ezeket a festett alakokat egy csoportba verte össze. Csak ha mind ezt elértek, csak akkor aratott sikert a művészek vállalkozása és csak akkor tudjuk megbocsátani nekik, hogy a pátoszi felhőkből alászálltak a panoráma- vagy a mint ezeket a nagy alkotásokat hívják — a körkép átlátszó tiszta légkörébe. Csak egy feltételről felelkezzenek meg és a művészi babért elhervasztja a közönség hidegsége, akkor igazán valóvá lesz a latin közmondás: pictor res-communis est; — mindenki út rajtuk. — Műértők és laikusok egyértelmű magasztalással elragadtatással szólnak arról a hatal-

mas panorámáról, melyet Vágó Pál a tipikus magyar festő, Spányi Béla rég ideje egyik legkitűnőbb tájképfestőnek és Styka a nagyhirű lengyel mester festett. Az az óriási vászon, melyen szabadságharcunk félszázados évfordulójának emlékére megfestették a szabadságharc egyik diadalmas csatáját: Nagy-Szeben bevételét, — a gáncs nélkül való. Bem-Petőti körkép, melyet minden magyar emker szeretve néz meg, igazi dicsősége megfestőinek.

Táviratok.

A „Brassói Lapok“ eredeti táviritai

Budapest, szept. 22. A [pénzügyi bizottság mai ülésén elfogadta a belügyi költségvetést. Perczel Dezső belügyminiszter kijelentette, hogy a közgazgatási reformjavaslatok még oly időben kerülnek a minisztertanács elé, hogy az összes javaslatok legkésőbb a jövő év legelején publikálhatók és a törvényhatóságoknak megküldhetők lesznek.

Páris, szept. 22. A radikális lapok a leghevesebben támadják Chanoine hadügyminisztert és Zurlinden volt hadügyminisztert, akik Picquart-t kiszolgáltatták a vezérkar boszujának. Brissonnak pedig szemére vetik, hogy nem volt elég erélye, a Picquart ellen emelt képtelen vád visszautasítására. A *Matin* szerint nemzetközi bonyodalmaktól nem kell tartani, mert az okiratok egyikében sem fordul elő külföldi hatalmasság szuverénjének vagy képviselőjének a neve. — A polgári bíróság nem engedett a katonai bíróságnak de Picquart-t a második hadbírószá-mára is fogva tartja.

Egy ház

Ó-Brassó. Közép-utczában nagy gyümölcsös kerttel istálló stb. Szt.-Mihály naptól kiadó.

Értekezhetni lehet az órás üzletben Kolostor-utca 23.

Egy jó karban levő

Angol kerékpár Pneumatik

„Helical Premier“

jutányos árban készpénzfizetés mellett eladó; továbbá keresek megvételre egy fényképező apparatust 12×16 vagy 18—24 csővel, jó karban.

1—3)

Ambrus Antal.

Mindennemű nyomtatványok felvételé.

T. cz.

Van szerencsém a t. közönség b. tudomására hozni, hogy helyben Kapu-utca 35. sz. a. papirnagykereskedésemet egy detail papir-üzlettel összekötve megnyitottam, hol mindennemű papircikkeket igen olcsó árak mellett kiszolgálók.

Ugy helybeli mint a vidéki kereskedő urak figyelmébe ajánlom, hogy mindennemű csomagolópapírokból, papirzacskokból, író, levél és szekrénypapírokból, színes és fehér borítékokból és egyáltalában mindennemű iskolai cikkekkel mint irkák, rajzfüzetek, tollak, tollszárazak, ironok, radirgumi, itató-papir, vonalzó és rajzeszközökből nagy raktárt tartok és a legelső gyárakkal lévén összeköttetésbe fenti cikkek ép oly árban tudom számítani mint azt akár Budapestről akár Bécsből nagyobb mennyiségben szerezni be és azonn előnyük van, hogy bármily kis mennyiségben is kiszolgálók a mennyiben azt mindennap nálam beszerezhetik.

Szíves pártfogásukat kérve biztosítva minden tekintetben a szolid és pontos kiszolgálásra.

Kiváló tisztelettel

WEISZFEILER J.

Elvem: pontos és szolid kiszolgálás.

Megrendelések helyben azonnal házhoz szállítanak.

Telefon szám 176.

A brassói cs. és kir. helyőrség élelmi-kezelősége.

Hirdetmény.

1899. évi január hó 1-től kezdve a brassói helyőrség számára alábbi élelmi cikkek adatnak ki egy évi időtartamra, azaz 1899. év december hó 31-éig, és pedig:

1. Marha-, disznó-, borjú és berbécsus.
2. Zsir és szalonna.
3. 3. és 7. számú lisztek (Budapesti számozás)
4. Ázalékok, zöldség és fűszer.
5. Zsemle és zsemle liszt.
6. Ecet.
7. Cukor.

Az 1, 2, 6 és 7 szám alatt elősorolt cikkek külön is kiadatnak.

Ajánlatok minden áruból mintával és 50 frt bánatpénzzel ellátva és lepecsételve f. évi október hó 10-ig a kezelőség, csapat-kórházban földszinten nyújtandók be.

Közelebbi feltételek ugyanott megtudhatók.

Az ajánlati-tárgyalás 1898. október hó 15-én tartatik meg, mely után az ajánlattevők értesíttetnek.

Brassó, 1898. szept. hó 21-én.

447 (1-2)

A kezelőség.

Figyelmeztetés.

A t. cz. ügyfeleinket tisztelettel értesítjük hogy iroda helyiségünket f. évi szeptember 29-én (Szt.-Mihály napján) a lópiacson, 12. házszám alatt lévő s a görög-egyház tulajdonát képező ház I-ső emeletére helyezzük át, miről tudomást venni sziveskedjenek.

Brassó, 1898. április havában.

Brassói első takaré- és önszegélyző szövetkezet.

Brassó megye alispánjától.

Sz. 20805.—1898.

Pályázati hirdetmény.

Brassó rendezett tanácsa sz. kir. városnál nyugdíjaztatás folytán üresedésbe jött a polgármesteri állás, melylyel 2000 frt évi fizetés, 400 frt lakbér és a szabályszerű ötödéves pótlék jár.

Ezen állásra, valamint az ezen állás betöltése folytán esetleg megüresedő ugyancsak választás útján betöltendő és a városi szervezeti szabályrendeletben megállapított javadalmazásokkal ellátott városi tanácsnoki — városi fő és aljegyzői — árvaszéki ülnöki — városi alkaptányi és rendőrbiztosi állásokra ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik a fenti állásokat elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cikkben előirt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám bezárólag f. évi október hó 8-áig a hivatalos órák alatt (d. e. 7—1-ig) nyújtsak be.

Kellően fel nem szerelt avagy a kitűzött határidőn túl beérkező kérvényeket nem fogom figyelembe venni.

Brassó, 1898. évi szeptember hó 19-én.

Dr. Jekel Frigyes,
alispán.

Kisebb nagyobb

boroshordók

valamint kitűnő minőségű Ó-Borok jutányos árért eladók

PAPP FERENCZ-nél

Kapu-utca 48,

445 (1-5)

Hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy folyó évi október hó 15-én a brassói belvárosi görög nemzeti egyház tulajdonát képező Pojana merului (ajmásmező I) község határára fekvő „Branista” nevű erdő részben kijelölt 1916-37 k. m. tölgyfa 3832 frt 84 kr-ra becsült, 128 k. m. bükk, 77 k. m. gyártyán, 41 k. m. nyár, 28 k. m. nyírfa tömeg 178 frt 10 kr. összesbecsár 4010 frt 84 kr. o. é. zárt ajánlat mellett a becsáron alul is fog eladatni.

Írásbeli zártajánlatot 10% bánatpénzzel az ígért összegről avagy elfogadható értékpapírokkal ellátva f. évi október hó 15-én d. e. 11 óráig az egyházközség iroda helységben (Lópiacz 12. h. sz. a.) a délelőtti hivatalos órákban beadandók, a hól a becselési jegyzet, valamint az eladási feltételek betekintheők.

Később beérkezett ajánlatok el nem fogadhatók.

Brassó, 1898. szeptember 12-én.

A brassói belvárosi a szt. háromságról címzett görög nemzeti egyház gondnoksága által.

440 (1-3)

Hirdetéseket felvesz a
kiadóhivatal.